

suum quod habet in ea, perinde ac si praesens esset, cuius verba sunt: *Si quis metu ruinæ discesserit de possessione, siquidem cùm adjuvare rem non posset id fecit, Labo scribit, integrum jus eum habere perinde ac si in possessione perseverasset, & ad hoc eum notat ibi Angel. de Perus. in princip. & ad hoc reputat eum singularem Paul. ibi, n. 2. & ad hoc enim dicit forte non alibi Imol. in princ. & dicit singul. Roman. ibi in princ. & etiam Angel. in leg. Peregrè, §. fin. in fin. ff. de Acquir. posses. Paul. de Castr. in leg. 1. 2. col. C. cod. tit. Imol. ibi, 4. col. in fin. & Alexand. ibi, n. 63. Pro qua subtili sententia, ultra predictos DD. facit text. in leg. *Si colonus, eod. tit. ubi dicit text. quòd si colonus animo non deserenda possessionis exit de fundo, adhuc locator retinet per eum possessionem naturalis; & sic colonus retinet in absentia suam detentionem, mediante qua locator conservat suam possessionem: & ad hoc illum text. notat ibi Paul. in princip. in leg. Peregrè eod. tit. Contraria tamen sententiam tenent plures, imo, quòd detentio sit meri facti, & nullo modo retineatur in absentia: Ita Bart. in leg. 1. ff. de Acquirend. posses. 5. column. in princ. num. 13. & in fin. column. & quæst. num. 27. optimo fundamento & ratione: & idem tenet Raph. Cuman. ibi, 4. column. in fin. & Roman. notab. penult. column. vers. ult. Circa hoc adverte, Jas. 19. col. num. 86. & in hoc residet Vincent. etiam 24. column. num. 81. ubi latius quam alius tangit: idem etiam tenet Franc. de Rip. 12. col. num. 44. Et istam tenendo, non obstat text. ille singularis in quo se fundabant primi DD. in dict. leg. Si finita. §. Si quis metu. ff. de Damno infecto. Quia text. non dicit, quòd ipsa detentio retinetur in absentia; sed quòd ipsum jus causatum ex detentione judicis autoritate data, hoc est pignus prætorium, non amittitur, sed retinetur etiam in absentia, & poterit per hypothecariam ipsam rem & ejus custodiam & detentioneum consequi, & à quocumque revocare, ut in leg. 2. Cod. de prætor. pignor. & in leg. Non est mirum. ff. de Pignor. action. & ita respondet Bart. & DD. ubi supra, licet imo non ita claré; & respondet Cuman. expressé in d. §. Si quis metu. in princ. imo ille text. probat istam opinionem secundam, ibi: Perinde ac si in possessione perseverasset: nam presupponit, quòd detentio & custodia non duravit, sed jus quiescum ex ea durat. Item apertius probat hoc ille text. in fin. ibi: Restituendum eum in possessionem, nam aperte dat intelligere quod eam perdiderat; & ita ponderat & intelligit ibi Raph. Cuman. in princ. qui no-**

(e) Gloss. in dict. leg. 1. verb. Possessio, de acquir. possessione. Quartam addit Jacob. de Ravenn.

tab. loquitur. Secundò non obstat tex. in dict. leg. *Si colonus, quia ibi non dicitur, quòd animo colonus retineat detentationem; sed quòd animus non deserendi rem, sed reddendi, quamvis actualiter non detentet, facit, ut dominus & sic locator non desinat possidere, ne absentia coloni sibi sit nociva: ita solus Vincent. ibi, 27. column. num. 77. Sed tamen prima opinio est magis communis & tenenda.*

Adde tamen in hoc unum notabile & subtile, quòd si detentor est in conspectu, vel de proximo, conservat suam detentationem, sicut naturalis possessio juncta cum civili conservatur: ita solus Angel. in leg. Clam possidere. §. Qui ad nundinas 1. colum. num. 2. eod. titul. Ex qua sententia & conclusione sic verificata infero, quòd si detentor esset in absentia rei, & sic nec in re, nec in conspectu, nec prope rem, & esset dominus verus rei, non posset ex aliquo titulo transferre dominium in alium per clausulam constituti, cùm nec possideat, nec detentet. Sed majus dubium & valde subtile esset, si detentor & dominus rei esset in ipsam re, vel in conspectu ejus, vel propè, an per constitutum posset transferre dominium? Et certè ego tenerem quòd sic; quia illam detentationem videtur deinceps tenere loco & nomine alterius, ut in leg. *Quod meo nomine. ff. de Acquir. posses. cum ratione text. & materia: sed sola detentio nuda cum titulo habito à domino non sufficit ad acquisitionem dominii; ergo, &c. de quo articulo infra latius dicam.*

Item adde quod probata detentione censetur probata possessio, nisi ex adverso probeatur aliquid de superioribus, ex quo resultet quod solum detinet & non possidet, de quo per Gloss. & Doctor. in leg. *Stipulatio ista. Hac quoque, in verb. Stipuletur de Verbor. obligation. quòd possessio ném peritissimi non sunt ausi definire. Et inter predictas diversas definitiones reperio quod lex 1. titul. 30. 3. part. approbat expressé definitionem Gloss. & Azor, quam posuit in dict. leg. 1. gloss. 1. verb. Tu dic. Sed certè illa non est definitio possessionis productæ in esse & jam formata, sed cùm est in fieri, & inesse producitur; & illa non est possessio, ut latim dicam. Vel aliter & melius potest per me sic definiri: Possessio est, jus habendi, retinendi, atque recuperandi rem, presumptionemque dominii inducens, fructusque percipiendi, atque usucapiendi, & præscribendi conditionem. Nec obstat, quòd definitio non debet fieri ab effectu: Quia imo melius denotat substantiam rei definitæ, & nulla est ferè materia quæ non habeat ejus definitiōnem ab effectu. Sed omissis omnibus, dico, quòd si rectè inspicatur quælibet definitio in effectu & substantia tenendum ad idem, licet per diversa verba.*

Sed tenendo definitionem Bart. quæ est in se vera & communis, ejus verba declaro pro

venn. triginta refert Constantinus, in princ. institut. de usucap. ex num. 2. aliam refert Alciat. in leg. quæst. ff. de Verbor. significat. & in tract. de quinque pedum præscript. num. 86. aliam Connan. lib. 3. Commentarior. cap. 3. num. 2. aliam Petr. Gregor. 1. part. syntagmat. cap. 13. n. 5. aliam Bolognetus in dict. leg. 1. num. 152. de quibus videndus est Medicis de Definitionibus, dissinit. 66.

(f) Teste Jas. in dict. leg. 1. num. 32. Rip. num. 26. Bologneto, num. 558. Covarrub. in Reg. posses. in initio 2. partis, num. 3.

(g) Jus vel factum est minus controversum, non solum inter Interpretes, verū etiam inter Jurisconsultos: factique esse probat text. in §. Adipiscimur, & in §. Si vir uxori, leg. 1. ff. de Acquirenda possession. text. leg. Denique, juncta leg. sequent. ff. Ex quibus caus. majoris in leg. Si is qui pro emptore, in princ. ff. de Usucaption. in leg. In bello, §. Facta. ff. de Capt. leg. 1. §. Scevola. ff. Si quis testament. liber esse jussus fuerit, leg. Possessionem pupil. ff. de Acquirenda posses. leg. Bonae fidei, §. In contrarium, ibi: illud ad factum. ff. de Acquirendo rerum domin. quorum jurium argumento hanc sententiam defendit Bartol. num. 12. in leg. Si is qui pro empi. ff. de Usucaption. Roman. num. 9. Alciat. num. 26. ibidem, & in tractatu de Quinque pedum præscript. num. 4. Belengarius Fernand. in §. Nihil commune, cap. 1. num. 63. Corne. in Rubr. de acquirenda possessione, num. 3. Bolognetus in dict. leg. 1. de acquirend. posses. num. 83. Connan. lib. 3. Commentarior. cap. 3. num. 1. Contraria tamen sententiam, & sic possessionem jus esse, probat, præter jura

18 Textus in leg. possessio quoque, in princip. eod. tit. text. in leg. Cum heredes eod. tit. ubi dicitur, quod omnia jura hereditaria transeunt in heredem, excepta possessione: ergo possessio est Jus; cum exceptio debeat esse de regula; text. in leg. Nemo, in fin. Cod. Isto tit. ibi: Super jure possessionis, &c. text. in leg. Non idem minus, in fin. Cod. de Lib. caus. ibi: Inconcusum jus possessionis obtinebit, text. in leg. Si ea res, §. final. ibi: Qui prior jus ejus apprehenderit. ff. de action. empt. Et istam doctrinam & declarationem ponit Bartol. in dict. leg. 1. 2. column. in medio. Paul. de Castr. 1. column. in fin. num. 6. Alber. 2. col. in med. Imol. 1. column. post. med. Aret. 4. column. in med. num. 13. Cuman. ibi, 2. col. Alexand. 3. column. num. 11. Socin. 5. column. in fin. vers. Circa tertium, Vincent. ibi notabiliter, 6. column. in princip. n. 39. Jas. ibi, 6. col. num. 16. column. n. 31. Francisc. de Rip. 6. col. num. 26. idem in rubr. de caus. posses. & prop. 2. column. num. 6. Bartol. in §. Adipiscimur, ejusdem leg. & ibi Paul. notabiliter, num. 3. & Jas. num. 13. & fin. column. num. 23. Petr. in leg. Licet, 3. column. Cod. eod. tit. Bartol. in dict. §. Si vir uxori, in princip. Aretin. in leg. Clam. possidere. §. Qui ad nundinas. 1. column. in fin. idem Aretin. in leg. Quemadmodum eodem titul. 1. col. num. 3. & ibi Docto. Segur. 7. column. versicul. Et illud. Confirmatur ista communis opinio & declaratio; quia sicut ex contractu, (qui est facti, ut in leg. Consilio, §. fin. in fin. ff. de Curat. furios. ibi: Quia solutio, venditio, traditio magis facti quam juris sunt) resultat obligatio juridica, & exactio, ut in leg. Licet. §. Ea obligatio. ff. de Procuratorib. & ibi communis doctrina, & in princip. Insitut. de action. Præterea, sicut ex actibus, moribus, & usibus, (qui sunt meri facti) resultat ipsa consuetudo formata, & in esse producta, quae vocatur jus, ut in leg. de Quibus. ff. de Legib. & ibi tenet & declarat Bartol. in 1. lectur. 2. col. prope fin. & in fin. col. idem Bartol. melius in repetitione 3. col. n. 6. & ibi Paul. 2. col. n. 5. melius quam alibi Alber. ibi, 10. column. n. 16. & ibi communis schola. Anton. de Butr. in cap. fin. de consuetud. §. Missa materia, 2. colum. in princip. & ibi Cardin. in §. Licet, 10. col. 6. quæst. num. 14. & est communis intelligentia: Ita ex actu vel modo apto, & à leg. determinato ad acquirendam possessionem, queritur, & resultat ipsa possessio, quæ est juris; & ita se habet in-

à nobis hic allegata, text. in leg. Peregrè, ibi: Jus possessionis. ff. de Acquirend. possessione, quam præter allegatos sequitur Covarrub. in Regul. posses. in initio 2. part. num. 3. cum pluribus aliis quos ipse allegat, unde ad has opiniones conciliandas videndum est Corras. in Rubr. de acquirend. possessione, num. 3.

sicut causa & causatum. Item, sicut ex actu & exercitio servitutis resultat jus servitutis & possessio ejus, ut in leg. 3. §. Dare de Usufruct. & in leg. Quoties de servitutib. ita ex isto actu queritur possessio juris. Et sicut ex obligatione queritur actio; ita ex possessione oriuntur interdicta.

In quo unum nota & considera subtile & necessarium, quod licet possessio sit de jure naturali primævo respectu eorum quæ illo jure fiebant occupantis, vel respectu eorum quæ fiebant communia; & postea magis genericè fuerit de jure gentium in omnibus rebus, postquam dominia fuerunt distincta, ut in leg. Ex hoc jure cum materia. ff. de Justitia & jure, & probatur aperte in leg. 1. ff. de Acquirend. posses. tamen illo jure non erat aliqua possessio juris, sicut hodiè; nec erat quid diversum ab ipso actu & apprehensione: nam ipsem actus & apprehensio naturalis idem erat quod ipsa possessio: ita probat textus expressus in leg. 1. in princip. ff. de Acquirend. posses. & ita expressè tenet & declarat Paul. ibi 2. column. in medio, num. 8. Imol. penult. colum. fin. Cuman. 2. column. in fin. & notabiliter Vincent. 36. column. in med. n. 85. Ex quo infertur, quod illo jure non consistebat in jure, sed in facto: Item, non erat distinctio possessionum civilis & naturalis, sed unica tantum, & dicebatur naturalis. Item, tantum durabat illa possessio, quantum quis insistebat naturaliter in re possessa; unde, eo ipso quod desinebat operari, & sic retinere rem, desinebat ipsam possidere: Item, non erant prædicta remedia possessoria pro illa possessione sola recuperanda vel retinenda: Item, non erat inventus aliquis actus factus acquirendi possessionem; sed tantum naturalis, vel corporalis, quæ omnia aperte probat text. in ista leg. 1. ibi: Quia naturaliter tenetur ab eo qui ei insitit, intentione Doctorum ubi supra. Et sic omnia illa & alia fuerunt inventa & ordinata de jure civili positivo: & maximè ostendit, istam possessionem inventam de jure naturali, vel gentium, ut patet in processu hujus materiæ; quod nota, quia est novum, singulare, & necessarium.

Item, ideò dicitur in definitione insitendi rei; quia propria natura, substantia, & effectus possessionis consistit in hoc, quod possessor insistat in re, & illam habeat, teneat, & possideat, & in ea non inquietetur vel molestetur ab alio: & ideo ad hoc principaliter sunt prodita omnia in-

interdicta, & remedia possessoria; & dicitur etiam ad differentiam domini, quod est jus plenum & perfectum disponendi de re, & eam vindicandi: ut dicit Bartol. in leg. 1. de Acquir. posses. 2. col. in fin. & in leg. Si quis vi. §. Differentia eod. tit. quem sequuntur omnes, & ego suprà dixi. Præterea, dicitur etiam ad differentiam ususfructus; nam est jus utendi & fruendi salva rerum substantia, ut in leg. 1. ff. de Usufruct. & declarat Bartol. in dict. leg. 1. 2. column.

Item, idem dicitur in definitione rei non probibita possideri; ad differentiam rei quæ non potest possideri, ut rei sacræ, vel religiosæ, ut in leg. Qui universas, §. 1. ff. de Acquir. posses. & in leg. Inter Stipulantem. §. Sacram. de Verbor. obl. & sic patet, quod text. in dict. leg. 1. ff. de Acquir. posses. dum dicit, possessio appellata est à pedibus, ut Labeo ait, quasi pedum positio; quia naturaliter tenetur ab eo qui ei insitit: non ponit definitionem possessionis, sed etymologiam vocabuli, secundum Gloss. 1. & omnes Docto. ibi: Nam duo sunt instrumenta naturalia, instrumenta principalia, sive actus naturales acquirendi possessionem; sed pedes ad acquirendum possessionem rerum immobilium quæ pedibus calcantur: ita text. in dict. leg. 1. text. in leg. 3. in princip. ff. de Acquir. posses. manus, ad acquirendam possessionem rerum mobilium; text. in leg. 1. §. Adipiscimur, eod. tit. ibi: Aliquid in manu ponat: ita Paul. de Castr. in leg. 1. Eodem tit. 1. column. versic. Item nota. Aret. ibi, col. 1. in princip. num. 2. Alexand. ibi, 2. column. in 3. notabil. Vincent. ibi, in princip. 1. notab. & Jas. ibi, 1. column. post princip. ideò sumpta est etymologia ab illo instrumento naturali, scil. pedum, & vocatur pedum positio. Et si item quæ magis denominatur ab illo, instrumento quam ab alio, scilicet manum? dico, quod possessio rerum immobilium est dignior & magis conservatur & retinetur: possessio verò rerum mobilium vilis & abjecta est, & faciliter perditur, ut in l. 3. §. Nerva filius, isto tit. & in l. Rem qua nobis, & in leg. Si rem mobilem, eod. tit. ideò à digniori fit denominatio. Ita Paul. & Jas. in dict. leg. 1. colum. 1. post princip. Vel aliter & secundo potest dici, quod ideo denominatur à pedi-

tan-

(b) Hunc etymologiam probat Bartol. in leg. 1. num. 1. de Acquirend. posses. Alberic. Cuman. Paul. Imol. Aretin. Alexand. & Jas. ibi, receptaque testatur Rip. ibi, num. 1. Bolognet. n. 11. & ex novioribus Cuman. lib. 3. cap. 8. num. 1. Covarrub. 1. part. rubric. de Testament. num. 3. Charondas, lib. 1. Verosimilium cap. 6. versic. 1. Castill. Dialogo. 73. num. 2. probatque ex leg. regia 1. tit. 30. part. 3. licet non à pedibus, sed à sedibus dictam possessionem fuisse conentur defendere Alciat. cum Gloss. in leg. 1. verb. A pedibus, & in lib. 1. disputation. cap. 1. Corras. in dict. leg. 1. num. 1. & in §. Nihil commune, num. 5. Vigil. in princip. inst. de Testam. num. 3. Othoman. de Verbis juris, verb. Possidere, Isidor. in cap. Jus gentium 1. distinct.

Anton. Gomez, ad Legem Tauri.

Hh

tantum & sola possessione: text. est in leg. 3. §. In amittenda, eodem titul. text. in §. Si quis nuntiet. text. in §. Quod si servus, & in §. Nerva filius, & in §. Si rem, ejusdem legis, text. in leg. Si rem mobilem, eod. tit. Septimo facit text. in leg. Pupillus. ff. de Acquirend. rerum domin. ubi dicit text. quod pupillus non potest alienare aliquam rem; & ne quidem possessionem, quae naturalis est: & sic videtur probare, quod una sit tantum, & illa est naturalis; licet aliqui illum textum in contrarium considerent. Et istam sententiam & conclusionem, quod unica tantum sit possessio, tenet Azo. iu summa Cod. de Acquirend. possess. 2. column. in princip. num. 3. & tenet Placentin. Glossator antiquus, quem refert. Gloss. in leg. 1. ff. Eodem titul. in verb. Ait gloss. ordinaria in leg. Si ut certo. §. Si duobus vehiculum. ff. Commod. in gl. mag. in fin. & tenet Jacob. de Puteo, & Petr. de Besucio in dict. leg. 1. quos refert ibi Jas. 13. column. num. 54. & istam opinionem tenet ibi Francisc. de Rip. 6. column. num. 27. & tenuerunt plures ex Neotericis, post Azon. & Placentin. relatos à Gloss. in leg. 1. de Acquir. possess. quos videre poteris ad leg. 65. ibi possessio, &c. & istam videtur expressè approbare leg. 12. tit. 30. 3. part. & sensus horum Doctorum est, quod unica tantum sit possessio; & illa naturaliter tenetur, quando possessor insistit in re: civiliter vero, quando eam retinet animo in absentia.

Sed his non obstantibus, teneo contrariam sententiam, imo, quod sit duplex possessio realiter & in substantia distincta, una naturalis, alia civilis. Pro qua sententia & conclusione primo facit text. in leg. Clam possidere. §. Qui ad nundinas. ff. de Acquir. possess. ubi expressè dicitur, quod absens possidet, & similiter ingressus possidet: ergo unus civiliter, & alius naturaliter; & sic duplex est possessio realiter distincta. Nec potest dici, quod una & eadem possessio sit penes illos: Quia impossibile est quod una & eadem possessio sit penes duos in solidum, vel secundum naturam, vel secundum artem: Text. est formalis in leg. 3. §. Ex contrario, eod. tit. cuius verba sunt: Ex contrario plures eamdem rem in solidum possidere non possunt: contra naturam quippe est, ut cum aliquid ego teneam, ut quoque id tenere videaris. Text. in leg. Si ut certo. §. Si duobus vehiculum. ff. Commod.

(i) Hanc eamdem sententiam defendit Bolognet. in leg. dict. leg. 1. num. 204. de Acquir. posses. Corras. in Rubr. ejusdem tit. num. 4. & in §. Nihil commune, in praludiis, num. 6. Menchac. de Success. creat. §. 21. num. 108. Covarrub. in Reg. posses. in initio, 2. part. num. 3. licet plures alii contendant unicam tantum possessionem esse ut videre licet in leg. 65. infra, ante num. 1. ibi Possessio est jus insidenda rei, &c.

facit text. in leg. Quemadmodum. ff. de Acquir. possess. ubi dicit text. quod sicut nulla possessio acquiritur sine corpore & animo, ita nulla amittitur: ergo textus ille in illa dictione universalis dat intelligere pluralitatem possessionum. Quartò facit text. in leg. 1. §. Dejicitur. ff. de vi & vi armat. ubi dicitur, quod illo interdicto non potest uti, nisi possessor; & dicit textus, quod sufficit quod possideat naturaliter, sive civiliter, & ad hoc notat eum ibi Bartol. Angel. de Perus. Quintò facit text. in leg. 3. §. fin. ver. Sciendum. ff. Ad exhibendum, ubi dicit text. quod actione ad exhibendum potest agi contra civiliter possidentem, vel contra naturaliter possidentem. Sextò facit text. in leg. Et habet, §. fin. vers. Placet. ff. de Precario, ubi est text. quod in concessa precario, ille qui rogavit habet possessionem naturalem, ille vero qui concessit habet civilem: & ibi tenet communis opinio; & in leg. Pompon. §. Cum quis de acquir. posses. ergo clarè ibi patet, duas esse realiter distinctas possessiones; cum una & eadem non potest esse penes eos, ut in fundamento dictum est, & ad hoc illum textum notat ibi expressè Angel. de Perus. Septimò facit text. in leg. Nemo ambigit, Cod. de Acquir. possess. ibi: Duplicem esse rationem, aliam quæ jure consitit, aliam quæ corpore, &c. sic clarè probat, quod sit duplex possessio. Octavò facit subtilis ratio: Nam civilis possessio est illa quæ causat præscriptionem: text. est in leg. Acquiritur, §. fin. de Acquir. rer. domin. Si ergo esset unica possessio, vel duplex ejusdem speciei, operarentur eundem effectum; sed non operantur eundem effectum, ut ex dictis juribus patet: ergo prædictæ possessiones non sunt ejusdem speciei, sed distinctæ & separatae. Nonò facit text. notabilis in leg. Si id quod, §. fin. ff. de Acquir. possess. ubi dicit text. quod si quis habet civilem possessionem in absentia, non perdit illam, licet alius occupaverit possessionem corporalem; nisi suspicatus est se posse repellere eo qui est in possessione; ergo clarè dat intelligere duas esse possessiones. Decimò facit text. optimus & expressus in leg. 3. §. Nerva filius, eodem tit. ubi dicit, quod in rebus mobilibus retinemus possessionem civilem in absentia, quatenus habemus facultatem nancisci possessionem naturalem; ergo naturalis est possessio distincta à civili, quæ nancisci possit, & ad hoc illum textum notat ibi Bartol. Ang. Imol. Paul. Roman. & Aretin. qui dicit, quod ibi melius quam alibi probatur, & commun. DD. Undecimò facit expressior text. & singularis in leg. 2. §. Quod vulgo. ff. Pro herede, ubi dicitur, quod regula quæ habet, quod nemo potest sibi causam possessionis mutare; debet intelligi, modo

Anton. Gomez, ad Legem Taur.

Hh 2 op-

possessio sit civilis, modò naturalis: & ille text. non est alibi, secundum Din. Alber. & Angel. ibi, ad hoc in quantum loquitur in hoc articulo nominaliter nominando possessionem civilis & possessionem naturalem, & sic denotando substantiam rei, & est unicus secundum Bald. in leg. Licet, Cod. eod. titul. 2. column. in fin. licet corruptè alleget, & Paul. in leg. 1. ff. eod. tit. penult. column. post princip. Joan. de Imol. ibi 4. column. in princip. Angel. 2. column. in medio. Istam sententiam & conclusionem scilicet quod in iure nostro sunt duas possessiones realiter in substantia distinctæ, tenet Din. per aliqua ex predictis fundamentis, ubi notabiliter loquitur, in regul. sine possessione, de regul. iur. 5. colum. versic. Ad cuius declarationem 1. est querendum, tenet Gloss. post Joan. Glossatores Antiqui in leg. 1. ff. de Acquir. possess. in verb. Ait, post princip. & tenet & sequitur ibi Alber. penult. column. in fin. Paul. de Castr. ibi penult. column. in princip. Joan. de Imol. 4. column. in princip. Angel. 2. column. in medio. Rom. 5. column. in medio. Alexand. 10. column. n. 45. Jas. 13. col. num. 54. Vincent. 20. column. num. 53. istam etiam opin. tenet Angel. de Perus. in leg. Licet C. Isto tit. 2. column. num. 6. Paul. ibi 2. & 3. col. Bald. ibi 1. lect. 2. colum. num. 6. Salyc. 4. col. num. 13. Fulgos. in leg. Si ut certo. §. Duobus vehiculum. ff. Commod. 3. col. Salyc. ibi 3. colum. Paul. de Castr. 2. column. num. 7. qui notabiliter loquitur. Bald. notabiliter in leg. 1. Cod. Uti possid. 5. column. num. 12. Bald. in Rub. extra, de causa posses. & propriet. 2. column. num. 4. & istam conclus. tenet. Bart. in leg. 3. §. Gener. suprà, isto titul. 1. opos. licet ipse in leg. 1. supra, ead. column. post medium, teneat novam & distinctam opinionem imo, quod sint tres possessiones realiter distinctæ, una civilis, alia naturalis, alia corporalis: quæ opinio communiter reprobatur à DD. ibi. Et ista est magis communis opinio secundum DD. ubi suprà: Pro qua communī sententia ego allego hodiè in nostro Regno legem 2. tit. 30. 3. part. quæ expresse istam opinionem fundat, & allego & considero expressiorem & clariorem legem in leg. 45. II. Taur. Quod est summè necessarium pro intelligentia dicendorum, rejecta opinione Jacob. Butr. quam tenet in leg. Licet fin. column. Cod. Isto titul. ubi tenet, quod quando possessio est penes unum, sit unica possessio in substantia: sed quando est penes duos, sint duas possessiones distinctæ: quæ opinio communiter reprobatur. Item, rejecta opin. Bart. in dict. leg. 1. 3. column. dicentis esse tres possessiones realiter distinctas, scilicet naturalem, civilem, & corporalem: nam illa corporalis idem est quod naturalis, quæ